

РЕШЕНИЕ

№ 20562

гр. София, 26.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в публично заседание на 05.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1937** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс \(АПК\)](#), във вр. с [чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата \(ЗДвП\)](#). Образувано е по жалба на Б. Д. Р. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] чрез адв. Д. З. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка ГРАМ -1409428/23.01.2026 г., издадена от К. С. Ч.-командир отделение към СДВР, РУ 06 - СДВР, с която е приложена ПАМ по [чл. 171, т. 1, буква "з" \) дд\) от ЗДвП](#) – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл.175а, ал.1 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 12 месеца и е отнето Свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС) №287137215. В жалбата се излагат доводи, че оспорената заповед е незаконосъобразна, като издадена при съществено нарушение на административнопроизводствени правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона – основания по [чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК](#). В жалбата се твърди, че посоченото в оспорената ЗППАМ не отговаря на действителната фактическа обстановка. Посочва се, че органът се е произнесъл при неизяснена фактическа обстановка, в заповедта липсва посочване на дата и час на извършване на нарушението, липсва и описание на обстоятелствата, свързани със състоянието на пътя и метеорологичните условия, което е съществено процесуално нарушение. Също така липсва обосноваост на посочените твърдения, защото не е описано състоянието на пътя, метеорологичните условия и какви са другите цели, за които са използвани пътищата не по предназначение. Твърди се, че жалбоподателят не е извършвал никакви умишлени действия и резки маневри с цел "дрифт", като извършеното не е преднамерено, а по друга причина – състоянието на пътя и

метеорологичните условия. По тези съображения се претендира отмяна на обжалваната заповед.

В съдебно заседание, оспорващият не се явява. Представява се от адв. К., преупълномощена от адв. З. която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разности.

Ответникът – командир на отделение към 06 РУ- СДВР, редовно призован, не се явява. В писмени бележки чрез пълномощник -гл. юрк. К. В.-Г. се оспорва жалбата, излагат се аргументи по същество и моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение и е направено възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не се представява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 67 -ми състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със ЗППАМ № ГРАМ -1409428 от 23.01.2026 г., издадена от К. С. Ч. – командир отделение към СДВР РУ 06 СДВР, на жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка по [чл. 171, т. 1, б. "з", подбуква "дд" от ЗДвП](#) – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 12 месеца. Като отнет документ е посочено СУМПС №287137215. В заповедта е посочено за установено, че в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към площад Руски паметник, Б. Д. Р. управлява лек автомобил Б. 330 ЦИ с рег.С., собственост на Е. П. М.. По време на управление водачът използва пътища, отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари а именно: преднамерено и умишлено извежда горепосоченото МПС извън контрол, с което довежда до загуба на сцепление на задните гуми /дрифт/ в движение на ляво и дясно. По време на дрифт задната част на автомобила, управляван от Р., се движи неконтролируемо по платното за движение, като превъртане на задните гуми на ляво и дясно по булеварда. В АУАН №ГА 4072363/23.01.26г. към който заповедта препраща, е посочено, че нарушението е констатирано на 23.01.2026г около 21:54ч в [населено място] при идентично отразена фактическа обстановка. С действията си водачът виновен е извършил нарушение на чл.104б, т.2 от ЗДвП. Процесната заповед препраща към съставения АУАН Серия ГА № 4072363/23.01.26г.

Като част от административната преписка по делото е представен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) Серия ГА 4072363/23.01.26г. от К. С. Ч.-командир отделение при СДВР РУ 06 СДВР, в който е посочено е, че водачът виновен е нарушил [чл. 104б, т. 2 от ЗДвП](#). В АУАН е отбелязано, че е иззето като доказателство СУМПС [ЕГН] и СРМПС №014550082.

По делото е приета без оспорване административната преписка, доказателствата представени с жалбата, както и представената от трето неучастващо по делото лице Национален институт по метеорология и хидрология информация -справка за времето на 23.01.2026г между 19:00ч и 24:00часа за [населено място] – валежи, снежна покривка и др.

От писмото е видно, че в посочения период от време и място температурата на въздуха е около 0 градуса по Ц., относителната влажност е между 90% и 100%. Има значителна облачност, няма валеж на дъжд или сняг, но има мъгла, като е много вероятно на места да има поледица. На земната повърхност няма снежна покривка, хоризонталната видимост е 200-500м, а по експертна оценка на места може да е по-малка. По делото по почин на жалбоподател е разпитан свидетеля В.-А. Н. Н., която дава показания, че на дата 23.01.26г. към 22:00ч. е пътувала в автомобила, управляван от жалбоподател. Метеорологичните условия са били неприятни, паветата-мокри и влажни и е имало мъгла. При завой на бул. К. Б. колата е поддала и се е получил ефект на дрифт,

който не е бил умишлено целен от Б.. Последният успял да вкара колата в правилните ѝ параметри и позиция.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Жалбата е подадена в срока по [чл. 149, ал. 1 АПК](#), от активнолегитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е основателна. Съгласно [чл. 168, ал. 1 АПК](#) съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по [чл. 146 АПК](#), а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно [чл. 172, ал. 1 от ЗДвП](#), принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по [този закон](#) съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, съгласно заповед № 513-з-6400/07.07.2023г. на министъра на вътрешните работи, като не са налице основания за отмяната ѝ в условията на [чл. 146, т. 1 от АПК](#).

Съгласно разпоредбата на [чл. 171, ал. 1 от ЗДвП](#), принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по [този закон](#). Волеизявлението за налагане на принудителна административна мярка се обективира в заповед, която има характер на индивидуален административен акт по смисъла на [чл. 21, ал. 1 от АПК](#) и се издава съобразно изискванията на [този кодекс](#), като специалният закон въвежда и изрично изискването същата да е мотивирана. Настоящия състав приема, че оспореният акт е издаден при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, довело до неправилно приложение на материалния закон.

Като правно основание за издаването ѝ в заповедта е посочен [чл. 171, т. 1, буква "з"\)дд\) от ЗДвП](#). В разпоредбата на [чл. 171, ал. 1, буква "з" от ЗДвП](#) (нова – ДВ бр. 64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г.) е предвидено за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения да се прилага принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство" на водач, извън случаите по букви "а" – "ж", който при упавление на моторно превозно средство е извършил нарушение по [този закон](#), за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от: подбуква "дд" - 12 месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 4, чл. 175а, ал. 1, чл. 176, ал. 2.

В разпоредбата на [чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП](#) (изм. ДВ бр. 64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г.) е предвидено да се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който организира или участва в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

В процесната заповед е посочено от фактическа страна, че водачът Б. Д. Р. използва пътя, отворен за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с неговото предназначение за превоз на хора и товари, а именно преднамерено и умишлено извежда горепосоченото МПС извън контрол, така довеждайки го до загуба на сцепление на задните гуми като се поднася настрани и на ляво и дясно (дрифт).

В случая в заповедта е извършено нормативно препращане към една от нормите, изброени в буква "з", подбуква "дд" на [чл. 171, ал. 1 от ЗДвП](#) – чл.175а, ал.1 от ЗДвП. За разлика от съставите на същата по вид принудителна мярка, установени в чл. 171, т. 1 букви "а" до "ж" включително, които са конкретни – съдържат описание на деянието и фактическите съставомерни обстоятелства, новите основания по буква "з" препращат към административно наказателни разпоредби. По тази причина органът следва да опише не само фактите, които са установени с АУАН по отношение поведението на водача при преценка кой състав на административно нарушение е осъществен, но и да изложи конкретни мотиви защо действието на водача е „преднамерено и умишлено“ при съпоставка с конкретните обстоятелства около извършване на това нарушение. Правната квалификация се обективира в мотивите на административния акт, въз основа на всички релевантни обстоятелства за случая. В настоящия случай те съдържат посочване на административно наказателна разпоредба – административното нарушение, за което е предвидено наказание отнемане на СУМПС, в случая втората хипотеза на чл.175а, ал.1 от ЗДвП водач, който ползва пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. За да приеме горното, административният орган единствено се е позовал на установеното поведение на водача при управление на автомобила на посочената дата, час и място, като не е изяснил всички факти във връзка с приетите от органа правни заключения. Пропускът на органа да изясни всички релевантни обстоятелства в случая по реда на чл.35 от АПК съставлява нарушение на административнопроизводствените правила, довели до неправилно приложение на материалния закон и води до извод за незаконосъобразност на заповедта.

От друга страна в хода на делото от приложеното по делото Писмо № 0Д-08-580-1/03.04.2026 г. от Националния институт по метрология и хидрология (НИМХ), относно метрологичната информация - валежи, влажност, температура на въздуха, видимост и състояние на пътя в района на ж. к. М. в периода от 19:00ч до 24:00ч на дата 23.01.2026г, се установи безспорно, че на датата температурата на въздуха е около и малко под нула градуса, а относителната влажност е между 90% и 100%, има значителна облачност. Въпреки че няма валеж от дъжд или сняг, има мъгла и е много вероятно на места да има поледица. Наличието на неблагоприятни атмосферни условия – мъгла и поледица е потвърдена и от свидетелските показания, които се кредитират от съда.

Изложеното по-горе води до извод, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства не може да се установи по безспорен и категоричен начин, че жалбоподател е използвал пътя не по предназначение, тъй като преднамерено е извеждал автомобила извън контрол, довеждайки до загуба на сцепление на задните гуми, както е посочено в оспорената заповед. В тежест на административния орган е да установи наличието на всички факти и обстоятелства, послужили като основание за издаване на акта, като в случая това не е сторено. Опровергана е презумпцията, въведена в чл.189, ал.2 от ЗДвП, според която „редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното“. По делото безспорно се доказва, че на сочената дата, час и място на извършване на нарушението метеорологичните условия предполагат извършване на неволно поднасяне на гумите на автомобила, като наличието на мъгла и заледени участъци по пътищата не водят до сочения в заповедта извод, че водачът „преднамерено и умишлено“ е извел управляваното от него МПС извън контрол, с което довежда до загуба на сцепление на задните гуми /дрифт/.

С оглед изложеното, настоящият състав намира жалбата за основателна, а оспореният административен акт за незаконосъобразен, което налага неговата отмяна. С оглед изхода на спора, ответникът дължи на жалбоподателя, сторените по делото разноски. Претенцията за разноски е своевременно направена от процесуалния представител на оспорващия.

Претендират се такива в размер на 500 евро адвокатско възнаграждение, които съдът намира, за доказани. Възражението за прекомерност е своевременно направено от ответната страна с писмени бележки от 04.05.2026г. Възражението съдът приема за неоснователно, като съобразява нормата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа и намира същото за адекватно и справедливо с оглед характера, предмета, сложността, интереса по делото и обема на осъществената защита. Предвид изложеното ответната страна следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя разноски по делото в размер 500 евро за заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание [чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК](#), Административен съд – София град, Трето отделение, 67-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка ГРАМ -1409428/23.01.2026 г., издадена от К. С. Ч.-командир отделение към СДВР, РУ 06 - СДВР, с която по отношение на Б. Д. Р. е приложена ПАМ по [чл. 171, т. 1, буква "з" \)дд\) от ЗДвП](#) – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл.175а, ал.1 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 12 месеца .

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Б. Д. Р. с ЕГН [ЕГН] разноски по делото в размер на 500 евро, представляващи адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: